

Wyrok
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie
z dnia 29 lutego 2024 r.

II SA/Sz 1083/23

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia WSA Marzena Iwankiewicz.

Sędziowie WSA: Wiesław Drabik, Katarzyna Sokołowska (spr.).

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 lutego 2024 r. sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Szczecinku na uchwałę Rady Miasta Szczecinek z dnia 30 marca 2023 r. nr LX/542/2023 w przedmiocie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta Szczecinek w 2023 r. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie faktyczne

Rada Miasta w Szczecinku podjęła, w dniu 30 marca 2023 r., uchwałę nr LX/542/2023, w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta Szczecinek w 2023 r., dalej również jako "Program". Uchwała ta została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego dnia 4 kwietnia 2023 r., pod pozycją 2056.

Skargę na powyższy akt złożył Prokurator Rejonowy w Szczecinku. Zaskarżonej uchwale zarzucił istotne naruszenie prawa, tj. art. 94 Konstytucji RP oraz art. 11a ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572, dalej: "u.o.z."), poprzez określenie w sposób niedostateczny w § 4 Programu sposobu wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na realizację poszczególnych celów i założeń przyjętych w programie, co stanowi niepełne i nieprawidłowe zrealizowanie upoważnienia ustawowego, gdy tymczasem, prawidłowa realizacja Programu wymaga określenia w sposób konkretny podziału środków przeznaczonych na sfinansowanie wszystkich działań objętych Programem, bez pozostawienia części zadań bez źródła finansowania.

Mając powyższe na względzie Prokurator wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

Zdaniem strony skarżącej, analiza treści skarżonej uchwały prowadzi do wniosku, że jest ona sprzeczna z prawem. Rada nie określiła bowiem właściwego sposobu wydatkowania środków finansowych na poszczególne cele określone w ustawie o ochronie zwierząt. Zgodnie z treścią art. 11a ust. 5 u.o.z. program opieki nad zwierzętami bezdomnymi zawiera wskazanie wysokości środków finansowych na realizację wszystkich zadań programu oraz sposób wydatkowania tych środków. Wskazany przepis bezwzględnie wymaga, aby Rada w sposób szczegółowy i wyczerpujący określiła wysokość środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposób wydatkowania tych środków.

Odwołując się do stanowiska wyrażonego w orzecznictwie sądów administracyjnych Prokurator stwierdził, że użyte przez ustawodawcę określenie: "sposób wydatkowania"

środków finansowych, oznacza przedstawienie w programie, jako obligatoryjnego elementu, sposobu rozdysponowania puli środków finansowych przeznaczonych na poszczególne cele i założenia przyjęte w programie.

Tymczasem Rada, wbrew postanowieniom art. 11a ust. 5 u.o.z. nie dokonała właściwego podziału środków finansowych. Rada nie rozdysponowała w Programie środków na zadania wynikające z art. 11a ust. 2 pkt 5, tj. poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów i wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich.

Tym samym Rada nie wypełniła delegacji ustawowej. Nie wskazała, jakie kwoty przeznaczone będą na każde z poszczególnych zadań i czy w konsekwencji rzeczywiście każde z tych zadań będzie finansowane, a nie pozostanie jedynie fikcją.

Odwołując się do stanowiska wyrażonego w orzecznictwie Prokurator podniósł, że brak zapewnienia środków finansowych na określone zadanie, obligatoryjnie wskazane w ustawie, w praktyce może oznaczać brak możliwości realizacji takiego zadania. Pozostawienie organowi wykonawczemu gminy albo innym podmiotom współdziałającym w wykonywaniu uchwały swobody w zakresie sposobu wydatkowania takich środków, względnie precyzowania tegoż sposobu dopiero w później zawieranych umowach, narusza przepisy prawa. Tylko powiązanie uchwalonej kwoty środków finansowych przeznaczonych na realizację zadań z konkretnym sposobem ich wydatkowania już w programie, pozwala przyjąć, że nie jest on fikcją.

Ustawodawca w przepisie art. 11a ust. 5 u.o.z. użył sformułowania "program zawiera". Wskazuje to na konieczność zamieszczenia w treści uchwalonego przez organ gminy programu, wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację programu oraz sposobu wydatkowania tych środków.

Zdaniem Prokuratora, uchwała wydana została z istotnym naruszeniem prawa, zaś charakter naruszenia uzasadnia uznanie zaskarżonej uchwały za nieważną w całości, co skutkować winno jej eliminacją z obrotu prawnego.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie. Zdaniem organu zarzuty dotyczące naruszenia prawa przez Radę Miasta Szczecinek nie zasługują na uwzględnienie ponieważ Rada uchwalając zaskarżoną uchwałę, której załącznikiem jest Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta Szczecinek w 2023 r. uwzględniła uwagi skierowane w latach wcześniejszych przez organ nadzoru tj. Wojewodę Zachodniopomorskiego i Prokuraturę Okręgową w Koszalinie.

Ponadto wyjaśniono, że zgodnie z § 3 sekcja III ust. 4 pkt 3 w związku z § 1 sekcja I ust. 1 pkt 5 Programu usypianie ślepych miotów należy do zadań Przedsiębiorstwa i realizowane jest w ramach kwoty określonej w § 4 sekcja IV ust. 1 pkt 1 lit. b tj. 150 000,00 zł przeznaczonych na opiekę weterynaryjną, prowadzoną przez schronisko dla zwierząt.

Również poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt zgodnie z zapisami w § 3 sekcja III ust. 5 Programu prowadzi Przedsiębiorstwo. Realizowane jest to w ramach kwoty 630 000,00 zł określonej w § 4 sekcja IV ust. 1 pkt 1 lit.a.

Wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich uwzględnione jest w § 3 sekcja III ust. 6 Programu. Mając na uwadze, że wskazanie gospodarstwa odbywa się co roku na podstawie oświadczenia właściciela gospodarstwa

rolnego o wyrażeniu zgody na utrzymywanie zwierząt w razie takiej potrzeby, bez zawarcia umowy, nie wskazano w tym zakresie środków finansowych.

Niezależnie od powyższego Rada podniosła, że zaskarżona uchwała, podobnie jak każda uchwała Rady Miasta Szczecinek, podlega kontroli organu nadzoru tj. Wojewody Zachodniopomorskiego w ramach jego nadzoru, o którym mowa w art. 90 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.). Skoro organ nadzoru dokonał analizy treści zaskarżonej uchwały i nie wydał - stosownie do treści art. 91 ust. 1 ww. ustawy rozstrzygnięcia nadzorczego, zatem należy przyjąć, że zaskarżona uchwała Rady Miasta Szczecinek jest zgodna z art. 11a ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

Uzasadnienie prawne

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie zważył co następuje:

Skarga okazała się zasadna jakkolwiek nie wszystkie podniesione przez Prokuratora argumenty zasługiwały na uwzględnienie.

Przedmiotem zaskarżenia jest uchwała Rady Miasta w Szczecinku, podjęta na podstawie art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt. Przepis ten stanowi, że rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

Zgodnie z art. 11a ust. 2 przywołanej ustawy Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Program, o którym mowa w ust. 1, może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (ust. 3).

Program, o którym mowa w ust. 1, może obejmować plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (ust. 3a).

Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt (ust. 4).

Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina (ust. 5).

Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, przygotowuje wójt (burmistrz, prezydent miasta) (ust. 6).

Projekt programu, o którym mowa w ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta) najpóźniej do dnia 1 lutego przekazuje do zaopiniowania:

- 1) właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii;
- 2) organizacjom społecznym, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, działającym na obszarze gminy;
- 3) dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich, działających na obszarze gminy (ust. 7).

Podmioty, o których mowa w ust. 7, w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu programu, o którym mowa w ust. 1, wydają opinie o projekcie. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za akceptację przesłanego programu (ust. 8).

Nie jest sporne w orzecznictwie, iż organ jednostki samorządu terytorialnego podejmując uchwałę w przedmiocie Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt, nie może zaniechać uregulowania którejkolwiek z kwestii wskazanych w art. 11a ust. 2 ustawy. Musi ona w sposób wyczerpujący wykonać upoważnienie ustawowe, zawierając w akcie prawa miejscowego kompleksowe i precyzyjne uregulowania odnośnie do każdej kwestii uznanej przez ustawodawcę za mającą zostać obowiązkowo unormowaną. Niewypełnienie tego obowiązku stanowi istotne naruszenie prawa, prowadzące do stwierdzenia nieważności odnośnego aktu prawa miejscowego w całości (por. wyrok WSA w Krakowie z 9 marca 2018 r., II SA/Kr 179/18, publ. LEX nr 2469743).

Z przytoczonej regulacji wynika, że katalog elementów, które powinien zawierać program opieki nad zwierzętami z art. 11a ust. 2 u.o.z. ma charakter otwarty. Oprócz wymienionych w nim enumeratywnie działań może on zawierać inne niewymienione *expressis verbis* w treści przepisu działania.

W orzecznictwie (również tym, które zostało przywołane w skardze) wskazuje się, że uchwała zawierać musi zarówno wskazanie zadań, które w ramach programu będą realizowane, jak i wysokości środków przeznaczonych na ich finansowanie, przy czym każdemu zadaniu powinna zostać przyporządkowana kwota na jego realizację. Wskazuje się, że tylko takie sprzężone określenie działań, które mają być realizowane w ramach programu z jednoczesnym określeniem wysokości środków przeznaczonych na ich wykonanie, daje gwarancję ich rzeczywistej realizacji.

W badanej sprawie, jak wywodzi Prokurator, nie dokonano właściwego podziału środków finansowych, nie przewidując finansowania dla zadań: poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów i wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich.

Z § 1 Programu wynika, że w jego ramach zaplanowano:

1. Zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Miasta;
2. Sprawowanie opieki nad kotami wolno żyjącymi, w tym ich dokarmianie;
3. Odławianie bezdomnych zwierząt z terenu Miasta;
4. Ograniczenie populacji bezdomnych zwierząt poprzez sterylizację i kastrację zwierząt domowych, szczególnie psów i kotów oraz usypianie ślepych miotów;
5. Poszukiwanie nowych właścicieli dla bezdomnych zwierząt tzw. adopcja;

6. Zapewnienia miejsca w gospodarstwie rolnym dla zwierząt gospodarskich;
7. Zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt;
8. Możliwość trwałego oznakowania zwierząt, szczególnie psów i kotów.

W § 3 określono sposób realizacji założonych celów, wskazując, w ust. 1, że zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom z terenu miasta realizuje (...) Spółka z o.o. w S., ul. (...), (...) S.; w której Miasto Szczecinek posiada 100% udziałów, dalej jako "Przedsiębiorstwo", poprzez:

- 1) przyjmowanie do Schroniska bezdomnych psów i kotów złapanych na terenie miasta przez Straż Miejską, Policję, Straż Pożarną, zakład leczniczy, organizacje społeczne oraz mieszkańców;
- 2) zapewnienie opieki lekarsko - weterynaryjnej, schronienia i wyżywienia bezdomnym zwierzętom oraz ich trwałe oznakowanie;
- 3) przyjmowanie pod tymczasową opiekę Schroniska zwierząt, które w wyniku wypadków losowych (zgon właściciela, długotrwały pobyt w szpitalu itp.) utraciły właściciela czasowo lub na stałe;
- 4) udzielenie pomocy właścicielom zwierząt w trudnej sytuacji losowej w postaci karmy i opieki weterynaryjnej.

W ust. 2 i 3 Programu określono, odpowiednio, w jaki sposób odbywać się będzie opieka nad wolnożyjącymi kotami, a także na czym polegać będzie odławianie bezdomnych zwierząt.

W ust. 4 przewidziano ograniczenie populacji bezdomnych zwierząt, poprzez sterylizację i kastrację zwierząt domowych, szczególnie psów i kotów oraz usypianie ślepych miotów.

Zadanie to ma realizować Przedsiębiorstwo poprzez:

- 1) obowiązkowe przeprowadzanie w Schronisku sterylizacji i kastracji zwierząt bezdomnych przyjętych pod tymczasową opiekę;
- 2) wydawanie społecznym opiekunom kotów wolno żyjących skierowań na zabiegi sterylizacji i kastracji dla zwierząt, w celu wykonywania tych zabiegów w zakładzie leczniczym dla zwierząt, z którym Przedsiębiorstwo ma podpisaną umowę;
- 3) bezpłatne usypianie ślepych miotów dla właścicieli suk, w trudnej sytuacji losowej, do wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na ten cel w danym roku, na podstawie zawartej umowy z zakładem leczniczym;
- 4) bezpłatne usypianie porzuconych ślepych miotów (psy, koty) na podstawie zawartej umowy z zakładem leczniczym.

W § 3 ust. 5 Programu wskazano, że poszukiwanie nowych właścicieli dla bezdomnych zwierząt, tzw. adopcje realizować będzie Przedsiębiorstwo poprzez:

- 1) prowadzenie działań zmierzających do pozyskiwania nowych właścicieli i oddawania do adopcji bezdomnych zwierząt osobom zainteresowanym i zdolnym zapewnić im należyte warunki bytowania;
- 2) prowadzenie akcji adopcyjnych oraz umieszczanie ogłoszeń o adopcji na stronie internetowej (www.pgk.szczecinek.pl).

Z kolei w ust. 6 wskazano gospodarstwo rolne p. Z. D., spełniające odpowiednie warunki sanitarno-bytowe, w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich z terenu miasta. Adres gospodarstwa: Galowo nr 16, 78-400 Szczecinek.

Z ust. 7 wynika, że zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt realizuje Miasto poprzez zawarcie umowy z zakładem leczniczym na całodobową opiekę weterynaryjną w tym zakresie.

W § 4 Programu zawarto ustalenia dotyczące finansowania zaplanowanych działań. Z ust. 1 wynika, że w budżecie Miasta zaplanowano środki finansowe na realizację zadań wynikających z Programu, w kwocie 872 600 zł, w tym:

1) Utrzymanie schroniska dla bezdomnych zwierząt - 800 000 zł wraz z przypisanymi zadaniami, w tym:

a) koszty funkcjonowania schroniska - 630 000 zł

b) opieka weterynaryjna - 150 000 zł

c) koszt zakupu karmy dla kotów wolnożyjących - 20 000 zł

2) Prowadzenie i aktualizacja bazy trwale oznakowanych psów - 7 600 zł

3) Zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt - 60 000 zł

4) Przeprowadzenie okresowych akcji wyłapywania bezdomnych zwierząt - 5 000 zł.

Analiza przytoczonych regulacji prowadzi do wniosku, że realizacja zaplanowanych w ramach Programu zadań została w znacznej mierze powierzona Przedsiębiorstwu, jednak nie przewidziano puli środków finansowych do jego bezpośredniej dyspozycji, a wskazane w § 4 środki finansowe przeznaczono w zasadzie na rzecz schroniska dla bezdomnych zwierząt, przy czym realizacja przewidzianych w Programie zadań nie została powierzona bezpośrednio schronisku, a Przedsiębiorstwu.

W § 1 Programu wskazano co prawda jakie podmioty będą uczestniczyły w realizacji założonych celów, jednak nie wynika z niego jakie są wzajemne powiązania pomiędzy schroniskiem i Przedsiębiorstwem, a z regulacji tej można wywieść, że są to dwa niezależne podmioty. Stąd też takie określenie sposobu realizacji zadań i ich finansowania jakie zaprezentowano w Programie jawi się jako nieczytelne. W gruncie rzeczy nie wiadomo, który z tych podmiotów i za co będzie rozliczany.

Niezależnie od powyższego Sąd zwrócił uwagę na to, że rzeczywiście nie wskazano w Programie środków finansowych dla zadań: poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów. W odpowiedzi na skargę organ wyjaśnił, że środki na ich realizację zawierają się w kwocie określonej w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b, to jest w puli środków przeznaczonych do dyspozycji schroniska na opiekę weterynaryjną (150 000 zł).

Wskazano także, że realizacja tego zadania należy do Przedsiębiorstwa. W § 3 ust. 3 pkt 3 i 4 przewidziano, że usypianie ślepych miotów realizuje Przedsiębiorstwo poprzez zawarcie umowy z zakładem leczniczym. Natomiast poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, zgodnie z § 3 sekcja III ust. 5 Programu, prowadzi Przedsiębiorstwo. Finansowanie tego zadania realizowane jest w ramach kwoty 630 000 zł, określonej w § 4, sekcja IV ust. 1 pkt 1 lit. a.

Z kolei w § 1 ust. 1 pkt 4 wyjaśniono, że pod pojęciem "zakład leczniczy" należy rozumieć zakład leczniczy "Przychodnia Weterynaryjna - Lecznica Dla Zwierząt F. H. - A. C. - K. C.

Spółka Cywilna, ul. (...), (...) S.", świadczący usługi w zakresie opieki weterynaryjnej nad zwierzętami.

Przy tak skonstruowanych zapisach Programu nie sposób zatem ustalić kto i na jakich zasadach otrzymuje środki na realizację zadania pod nazwą usypianie ślepych miotów, skoro finansowanie tego zadania nie zostało bezpośrednio przewidziane w § 4.

Z Programu nie wynika, czy schronisko posiada własną obsługę weterynaryjną, a jeżeli tak, to czy zadanie to będzie realizowane w ramach tej opieki, czy też opieka weterynaryjna będzie w całości powierzona zakładowi leczniczemu, a jeżeli tak to realizację jakich działań opieka weterynaryjna będzie obejmowała.

Zadanie poszukiwania nowych opiekunów dla bezdomnych zwierząt zostało powierzone do realizacji Przedsiębiorstwu, które ma podejmować określone w § 3 ust. 5 pkt 1 i 2 działania ukierunkowane na rozpropagowanie informacji o zwierzętach do adopcji. Z regulacji tej wprost wynika, że będą one podejmowane wyłącznie przez Przedsiębiorstwo, a ich propagowanie odbywać się będzie między innymi na stronie internetowej Przedsiębiorstwa. Nie ma w § 3 ust. 5 mowy o tym, że zadanie powierzono do realizacji schronisku dla bezdomnych zwierząt, stąd niewiarygodnie brzmią tłumaczenia organu, iż finansowanie tych działań będzie odbywać się ze środków przeznaczonych na funkcjonowanie schroniska, które zdaniem Sądu powinny być przeznaczone na utrzymanie siedziby schroniska, płace zatrudnionych pracowników, środki czystości, wyposażenie i karmę dla zwierząt w nim przebywających, niezbędne remonty itp.

Podsumowując, Program w omawianym zakresie jest nieczytelny, co czyni niewiarygodnymi wyjaśnienia organu, dotyczące sposobu finansowania wskazanych zadań. W ocenie Sądu, określenie zadań realizowanych w ramach Programu powinno być w sposób czytelny skorelowane ze wskazaniem sposobu ich realizacji oraz określeniem ich finansowania w taki sposób, aby było jasne, jaki podmiot jest odpowiedzialny za realizację wymienionych w Programie celów i jakimi środkami dysponuje. Tylko taka konstrukcja Programu czyni jego zapisy wiarygodnymi i dającymi gwarancję realizacji założonych celów.

Z powyższych względów Sąd podzielił argumentację Prokuratora dotyczącą istotnego naruszenia prawa w odniesieniu do braku wskazania środków na realizację wymienionych wyżej zadań.

Sąd nie zgodził się natomiast z Prokuratorem jeżeli idzie o niewskazanie środków przeznaczonych na zapewnienie miejsca w gospodarstwie rolnym dla zwierząt gospodarskich. Trafnie bowiem zauważa organ, że realizacja tego zadania sprowadza się wyłącznie do wskazania gospodarstwa gotowego do przyjęcia zwierząt gospodarskich i ze swej istoty ma ono charakter bezkosztowy.

Obowiązek wskazania gospodarstwa, w którym umieszczone będą zwierzęta gospodarskie wynikający z art. 11a ust. 2 pkt 7 u.o.z. jest następstwem regulacji z art. 7 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, a mianowicie możliwością czasowego odebrania niewłaściwie traktowanego zwierzęcia jego dotychczasowemu właścicielowi i przekazania go gospodarstwu rolnemu wskazanemu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), jeżeli jest to zwierzę gospodarskie, jak również odebrania zwierzęcia w wypadkach niecierpiących zwłoki, o którym mowa w ust. 3 przywołanego przepisu. Koszty wynikające z tego tytułu, w tym koszty transportu,

utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia obciążają jego dotychczasowego właściciela lub opiekuna, co wprost wynika z art. 7 ust. 4 u.o.z.

Stąd też określenie wysokości kwoty przeznaczonej na realizację tego zadania jawi się jako zbędne, skoro samo wskazanie gospodarstwa nie generuje kosztów, a koszty związane z transportem, pobytem i leczeniem zwierząt gospodarskich w wyznaczonym gospodarstwie pokrywa nie gmina a dotychczasowy właściciel lub opiekun zwierzęcia.

Okoliczność ta nie zmienia jednak wyrażonej wyżej ogólnej krytycznej oceny zapisów Programu, które w ocenie Sądu naruszają prawo w sposób istotny, co stanowiło podstawę stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały w oparciu o art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 - j.t.).